

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ.

Τῷ 1891 ὁ Ε. Ράβενσταϊν ἐδημοσίευσεν ἐν τινι ἀγγλικῷ φύλλῳ διατριβὴν τινα, ἐν ἣ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ἡξήσῃ κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα κατὰ 8 τοῖς ἑκατόν, (τῆς Εὐρώπης κατὰ 8, 7 τοῖς ἑκατόν, τῆς Ἀσίας 6, τῆς Ἀφρικῆς 10, τῆς Αὐστραλίας 30, τῆς Βορείου Ἀμερικῆς 20, τῆς Νοτίου 15 τοῖς ἑκατόν). Ὑπολογίζει δὲ τὸν πληθυσμὸν τῆς ὅλης γῆς εἰς 1486 ἑκατομμύρια. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ὑπολείπεται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πολὺ τῆς ἀληθείας, διότι κατὰ τοὺς πιθανοὺς ὑπολογισμοὺς ἄλλων ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων ἀπάσης τῆς γῆς ὑπερβαίνει τὰ 1500 ἑκατομμύρια, κατὰ δὲ τὸν Ju-ratschek ἀνέρχεται εἰς 1554 ἑκατομμύρια.

Ὁ Ράβενσταϊν, ἀφοῦ ὑπελόγησεν ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ἡξήσῃ κατὰ 8 τοῖς ἑκατόν ἐντὸς τῆς τελευταίας δεκαετηριδος, συμπεραίνει περαιτέρω ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τῆς γῆς ἐν ἔτει 1950 θ' ἀνέρχεται εἰς 2332 ἑκατομμύρια, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 2000 θὰ συμποσοῦται εἰς 3426 ἑκατομμύρια, τέλος δὲ ἐν ἔτει 2072 θὰ συμπληρωθῇ ὁ στρογγύλος ἀριθμὸς τῶν 6000 ἑκατομμυρίων. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος δηλοῖ ὑπὸ μίαν ἐποψίν τὸ τέλος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, διότι κατὰ τὸν Ράβενσταϊν τὸ πλῆθος τοῦτο τῶν ἐξ ἑκατομμυρίων εἶνε τὸ μέγιστον, ὅπερ ἡ γῆ δύναται τὰ θρῆψῃ. Ὁ ἡμέτερός πλανήτης ἔχει ξηρὰν ἐπιφάνειαν 135491000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων· ἐκ τῆς ξηρᾶς ταύτης ἐπιφανείας πρέπει ν' ἀφαιρέσωμεν τὰς μὴ κατοικησίμους ἢ ἐλάχιστά κατοικουμένας χώρας, ἦτοι τὰς πολικάς χώρας ὧν ἡ ἐπιφάνεια ἀνέρχεται εἰς 4,5 ἑκατομμύρια τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, τὴν Σαχάραν καὶ τὰς ἄλλας ἐρήμους τῆς Ἀφρικῆς ἐπὶ περίπου ἑκατομμ. τετρ. χιλιομέτρων ἐπιφάνειαν καλυπτούσας, τὰς βορείους χώρας τῆς Ἀσίας μὲ ἐπιφάνειαν 4 ἑκατομμ., ἄλλα 8 ἑκατομμύρια τετραγωνικῶν χιλιομέτρων ἐκείνων τῶν χωρῶν, αἵτινες κείνται τόσον ὑψηλὰ ὥστε δὲν δύνανται νὰ καλλιεργηθῶσι καὶ κατοικηθῶσι, τέλος δὲ τὰς λίμνας καὶ τοὺς ποταμούς, ὧν ἡ ἐπιφάνεια ἀνέρχεται εἰς ἐν τοῦλάχιστον ἑκατομμύριον τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, καὶ οὕτω ὑπολείπεται κατοικήσιμος χώρα 110 ἑκατομμυρίων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων. Ἄν λοιπὸν οἱ ὑπολογισμοὶ καὶ τὰ συμπέρασμα τοῦ Ράβενσταϊν εἶναι ὀρθά, τότε ἐν ἔτει 2072 θὰ κατοικῶσιν ἐν ἐκάστῳ τετραγωνικῷ χιλιομέτρῳ τῆς κατοικησίμου ἐπιφανείας τῆς γῆς 54 ἄνθρωποι. Τὸ συμπέρασμα τοῦτο δὲν φαίνεται καθόλου φοβερὸν ἐκ πρώτης ὄψεως, διότι γνωρίζομεν ὅτι καὶ σήμερον ἡδὴ τὸ ἥμισυ περίπου τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου κατοικεῖται ἐπὶ πυκνότερον· οὕτω λ. χ. ἐν Αὐστρουγγαρίᾳ εἰς ἑκάστον τετραγωνικὸν χιλιομέτρον ἀναλογοῦσιν ἡδὴ 63 κάτοικοι, ἐν Γαλλίᾳ 71, ἐν Ἑλβετίᾳ 74, ἐν Λουξεμβούργῳ 82, ἐν τῷ γερμανικῷ κράτει 91, ἐν Ἰταλίᾳ 105, ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ καὶ Ἰρλανδίᾳ 124, ἐν Ὀλλανδίᾳ 138, ἐν Βελγίῳ 207· ἰδίᾳ δὲ ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Σαξωνίας ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ εἶνε τοσαύτη ὥστε εἰς ἑκάστον τετραγωνικὸν χιλιομέτρον ἀναλογοῦσιν ἡδὴ 233 κάτοικοι, ἐν δὲ τῇ ἐπαρχίᾳ Süd-Holland 317, καὶ ἐν τῇ περιοχῇ Düsseldorf 361, καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι ζῶσιν ἐν ταῖς χώραις ταύταις ὅχι πάρα πολὺ στενοχωρημένοι. Οὐχ ἦσαν ὅμως τὸ ἐξαγόμενον ἐκεῖνο τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ Ράβενσταϊν, ἀν εἶνε ὀρθόν, ἀκριβέστερον ἐξεταζόμενον φαίνεται λίαν λυπηρὸν διὰ τὰς ἐπερχόμενας γενεάς. Τὸ ἔτος 2072 θὰ εἶνε βεβαίως πολὺ δεινὸν διὰ τοὺς 6000000000 ἀνθρώπους οἵτινες θὰ κατοικῶσιν ἅπασαν τὴν κατοικήσιμον γῆν, διότι τότε δὲν θὰ ὑπάρχωσι πλέον χώραι, ἀραιότερον κατοικουμέναι καὶ δυνάμεναι νὰ παρέχωσιν εἰς τὰς πυκνότερον κατοικουμένας χώρας τὰ ἀναγκαῖα τρόφιμα, κρέατα, λάχανα κτλ. Ἡ περαιτέρω αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ θὰ καθίστατο πλέον ἀδύνατος, οἱ γάμοι καὶ τὰ ἐπακολουθήματα τῶν ἔπρεπεν αὐστηρῶς διὰ νόμων ν'

ἀπαγορεύωνται ἢ νὰ περιορίζωνται, ἀν μὴ συνέβαινε τοῦτο αὐτομάτως ὡς ἐκ τῆς ἀδυσωπῆτος δεινότητος τῶν καιρῶν, ἐπίσης δὲ ἀδύνατος θὰ ἦτο πᾶσα μετανάστευσις — ἐν συνόμῳ, ἃς φαντανθῇ ἕκαστος ὅπως θέλει τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Καὶ μὴ φαντασθῇτε ὅτι ἡ ἐποχὴ ἐκείνη εἶνε τόσον ἐν τῷ μέλλοντι βεβωτισμένη καὶ ἀπομεμακρυσμένη ἀπὸ τοῦ παρόντος, ὥστε νὰ μὴ μᾶς ἐνδιαφέρῃ καθόλου. Τὸ ἔτος 2072 χωρίζεται ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου μόλις δι' 181 ἐτῶν, οὕτως ὥστε ἡ νῦν ζῶσα γενεὰ εὐρίσκεται ἤδη ἀν' ὅχι εἰς ἄμεσον, ἀλλ' εἰς ἔμμεσον προσωπικὴν σχέσιν πρὸς τὴν συμπεπυκνωμένην ἐκείνην γενεάν τοῦ μέλλοντος.

Ἐν τούτοις ὅμως δὲν ὑπάρχει φόβος ν' ἀνησυχῇτε πολὺ, οὔτε δι' ὑμᾶς αὐτοὺς οὔτε διὰ τοὺς ἀπογόνους σας. Ἐν πρώτοις δὲν εἴμεθα καθόλου εἰς θέσιν σήμερον νὰ ὑπολογίσωμεν τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ὅπερ ἡ γῆ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ δύναται νὰ τρέφῃ, διότι πλείστον εἰσέτι μέρος τοῦ προσώπου τοῦ ἡμετέρου πλανήτου μᾶς εἶνε ἐντελῶς ἄγνωστον. Αἱ μεγάλαι λευκαὶ κηλίδες ἐπὶ τῶν γεωγραφικῶν ἀτλάντων ἐλαττοῦνται μὲν ὀλοὺν περιεσσότερον, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον, διότι αἱ λεπτόταται ἐκεῖναι γραμμαὶ αἰτίνες ἄγονται διὰ τῶν ἀγνώστων ἐκείνων χωρῶν δηλοῦσι μόνον τὰς ὁδοὺς ἃς διήνυσαν οἱ ἐρευνῆται διὰ μέσου τῆς terra incognita. Αἱ λευκαὶ ἐκεῖναι χώραι διεμελίσθησαν μόνον διὰ μελαίνων γραμμῶν, ἀλλὰ πράγματι διατελοῦσιν ἡμῖν ἐτι ἄγνωστοι. Ἐτι μᾶλλον ἄγνωστα καὶ ἐκ τῶν προτέρων ἀνυπολόγιστα εἶναι τὰ μέσα ἄτινα δύναται εἰσέτι ἐν τῷ μέλλοντι νὰ εὕρῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν του. Τέλος δὲ καὶ αὐτὴ ἡ φύσις ἐφρόντισεν ὅπως τὰ δένδρα μὴ αὐξάνωσι μέχρι τοῦ οὐρανοῦ, ὡς λέγει ἡ γερμανικὴ παροιμία. Ἡ φυσικὴ δηλαδὴ αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ ἐκάστου λαοῦ κανονίζει αὐτὴ ἐαυτὴν κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας. Εἰς τὰ ὑπεράγαν πεπολιτισμένα (!) κράτη τῆς δυτικῆς Εὐρώπης ἡ αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ ἔχει τὴν τάσιν νὰ γίνεται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ὀλοὺν μικρότερα, τοῦτ' ἐστὶν αὐξάνει μὲν ὁ πληθυσμὸς ἀλλ' αἰετοῦ κατὰ μικρότερον μέτρον. Τοιοῦτοτρόπως θὰ ἐπέλθῃ ἐπὶ τέλος παῦσις τῆς αὐξήσεως ταύτης, ἴσως δὲ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐλάττωσις, πρὶν ἢ καταστῇ βάσιμος ὁ φόβος περὶ ἐξαντλήσεως τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως τῆς γῆς. Ἡ οἰκονομικὴ δυσχέρεια, οἱ ἄγαν βραδέως ἐν ταῖς ἀνωτέραις καὶ λίαν προώρως ἐν ταῖς κατωτέραις τοῦ λαοῦ τάξεσι συναπτόμενοι γάμοι, ἡ ἀποίκησης τῶν ἀκριβοτέρων πολλὰκις δυνάμεων τοῦ λαοῦ, ἡ αὐξανόμενη θνησιμότης τῶν παιδίων συνεπεί τῶν ἐκ τῆς συμπεπυκνώσεως τῶν κατοίκων προκαλουμένων νόσων, πάντα ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια συντρέχονσι πρὸς διακανόνισιν τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ. Οὕτω λόγου χάριν ὁ ἐτήσιος ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων ἐν τοῖς πλείστοις κράτεσι τῆς δυτικῆς Εὐρώπης ἡλαττώθη σημαντικῶς. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1863 μέχρι τοῦ ἔτους 1883 ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων (ἐπὶ 1000 ἀτόμων) κατέπεσεν ἐν Ἰταλίᾳ ἀπὸ 38, 3 εἰς 36,9· ἐν Πρωσσίᾳ ἀπὸ 39,1 εἰς 36,3· ἐν Βελγίῳ ἀπὸ 31,4 εἰς 30,5· ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ 35,5 εἰς 33,7· ἐν Γαλλίᾳ δὲ μάλιστα εἰς 23,6. Ἐνφ' ὁ πληθυσμὸς τοῦ Γερμανικοῦ κράτους ἡξήθη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1820 κατὰ 21½ ἑκατομμύρια, τῆς Γαλλίας ἡξήθη μόνον κατὰ 7 ἕως 8 ἑκατομμύρια. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ὁμιλοῦσι τόσον εὐκρινῶς, ὥστε αἱ χώραι τῆς δυτικῆς Εὐρώπης δύνανται ἐντὸς ὀριζόμενου προϋπολογιστοῦ χρόνου νὰ περιμένωσιν ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην τὴν κατάστασιν τῆς πληρώσεως καὶ τοῦ «κορεσμοῦ». Ἄλλ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς ὁλόκληρον τὴν γῆν δὲν ἔχομεν λόγους νὰ φοβώμεθα σπουδαίως ὅτι μετὰ 181 ἔτη ἡ κοινὴ ἡμῶν κατοικία θὰ γείνη παρὰ πολὺ στενὴ διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικήσοντας.

N. T.

κ. Κ. Κ. εἰς Ἀδραμύτειον. Ἡ συνδρομὴ σας ἐλήφθη παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινῇ κ. Α. Κ. Κ. — κ. Ν. Ν. εἰς Κραϊώβαν, κ. Α. Χ. Στ. εἰς 40 Ἐκκλησίας, κ. Μ. Α. Ν. εἰς Θεσσαλονίκην. Ἐλήφθησαν καὶ σας εὐχαριστοῦμεν. — κ. Δ. Π.

εἰς Πότι. Θὰ σας γράψωμεν. — κ. Γ. Α. εἰς Κορυτσά. Ἐλήφθησαν καὶ σας εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ζ. εἰς Σουλινά. Δὲν μᾶς ἦτο δυνατόν νὰ σας ἀπαντήσωμεν ἐγκαίρως καὶ ζητοῦμεν συγγνώμην. — κ. Κ. Α. εἰς Πικέτον. Τὰ χρήματα

ἐλήφθησαν προσεχῶς δὲ σας γράφομεν καὶ ἰδιαίτερος. — κ. Γ. Δ. εἰς Κωνσταντίνον, κ. Χ. Μπ. εἰς Ὁδησσόν. Ἐλήφθησαν καὶ σας εὐχαριστοῦμεν. — κ. Κ. Σ. εἰς Ἀδριανούπολιν. Τὰ γραμμάτια θὰ σας ἀποσταλῶσιν βραδύτερον.